

Úlohy pre žiakov II. ročníka v týždni od 1.4. – 3.4. 2020 z predmetu

Slovenský jazyk a literatúra

Čítanie

Téma : Medovníková chalúpka (slovenská ľudová rozprávka v podaní Pavla Dobšinského)

Obsahom vzdelávacej činnosti je hlasné čítanie textu rozprávky, prerozprávanie obsahu prečítaného, určenie hlavných postáv rozprávky.

Poznámka : Nakoľko je to text na štyroch stranách, žiaci si ho môžu rozdeliť na 4 dni a následne vyplniť pracovný list k nemu.

chlievec = chlievik

ledačiny = naničhodníci

omaciava = chytá

probuje = skúša

táčky = fúrik

tisni = tlač

pol roka minulo = pol roka prešlo

nechyrovali = nepočuli

1.

Bola jedna matka a mala dve utešené deti: Janička a Marienku. Raz sa deti vypýtali na jahody. Mamka o tom dlho nechcela ani počuť, ale keď ju neprestávali unúvať, nuž ich pustila.

Dala im košíčky, do košíčkov po okruštku chleba a prikázala im, aby sa v lese dlho nebavili a aby nika nezablúdili.

2.

Milé deti si veselo poskakovali, a keď prišli do lesa, našli tam jahody veľké ako vrabčie hlavy, sladké ako med a červené ako krv.

A tak na seba vyvolávali a predbehúvali sa v zbieraní, že ani nevideli, ako mali plné košíčky. Už sa im prichodilo aj domov poberať, ale čože, keď nablízku boli ešte krajšie jahody a bolo ich ešte viac. Kým sa tam motali, zatúlali sa v tých horách. Už sa zvečerievalo a deti raz nevedeli, akým smerom ísť. Hora bola hustá ako hrebeň a pomaly sa prikradla aj tma, že nevideli ani na krok.

3.

Sadli si pod buk a tam čupeli a triasli sa od strachu aj od zimy ako osiky.

„Ej Marienka, my tu nemôžeme takto ostať. Počkaj, pôjdem sa pozrieť, kde by sme sa mohli uchýliť.“

Janíčko sa vyškriabal na najbližší strom a tu vidí v jednej dolinke svetielko! Zaraz sa ta pobrali a prišli k jednému domčeku. Všade navôkol bolo ticho, nuž si aj deti len šuškali, či majú ísť dnu, ale o nie. Pekne sa pritisli k samej stene a ani sa nepohli. Ale Marienka bola hladná.

„Ach, Janíčko môj, ja som už veľmi hladná, veru si aspoň z tejto steny odlomím!“ A sestrička si medzitým už aj odlomila a čuduj sa svete, bol to pravý medovník. Ponúkla aj bračeka a tak si po kúsku odlamovali odlamovali, až vylámali di izby dieru.

„Aha, tu ste, ledačiny, čo mi stenu lámete! Už mi neújdete!“ skríkla na deti stará ježibaba a vtiahla ich dnu. V izbe už bolo celkom inak. Stará deti pekne pohladkala, aby sa nebáli, a uložila ich do postieľok.

4.

Iba ráno, keď sa pýtali domov, nechcela baba o tom ani počuť. A stará veru dávala dobrý pozor aby jej neuvrzli.

A v medovníkovej chalúpke bolo čoraz horšie. Marienka musela ježibabe pomáhať a Janíčka stará zavrela do chlievca. Vypustila ho iba kedy-tedy pohrať sa na slniečko.

„Ktohovie, čo tá stará s nami zamýšľa? spýtala sa raz sestrička bračeka, keď mu do chlievca prišla s obedom

„Veď počkaj, raz sa šidlo vyklúje z vreca!“

A veru sa vyklúlo. Raz baba príde k chlievcu a medovým hláskom hovorí Janíčkov:

„Nože mi, Janíčko, cez túto škáru ukáž malíček!“

Janko jej pohotovo strčil drievko. A že baba dobre nedovidela, nezbadala nič. Omaciava drievko, krúti hlavou, znova probuje, napokon vraví:

„No ešte je z teba nič, ešte si chudý a tvrdý.“

5.

„Ja už viem, čo tá stará s nami chce,“ hovorí Janko Marienke keď stará zase vytiahla päty z domu.

„Ale nič sa neboj, ja jej už prejdem cez rozum.“

A tak aj urobil. Keď ho ježibaba onedlho prišla vypustiť na slniečko, povedal jej, že je taký tučný, že sa už nevládze ani postaviť. Nuž prikázala ona Marienke priniesť drevená táčky, Janka na ne usadiť a tak ho vozila po slniečku.

6.

Po čase, keď sa ježibaba nazdala, že je Janko už dosť tučný, prikázala Marienke vykúriť pec, že Janka upečie a spraví si hostinu. Keď už bola pec celá žeravá a horúčava pri nej na nevydržanie, vzala železné táčky a hovorí Jankovi:

„Sadni si, Janíčko, budeme sa po slniečku vozíkať.“

Ale Jankovi sa nevidelo, že táčky nie sú drevené ako predtým. Aj že je v dome vykúrená pec.

„Na železných mi bude tvrdo, vyhovára sa.

„Počkaj, podsteliem ti,“ a striga táčky vystlala slamou, aby si Janíčko sadol na mäkké.

„Teraz je tam priveľa slamy a nie je uležaná, bude ma pichať,“ vynájde sa múdry chlapec.

„Najprv mi ju utlačte, potom si sadnem.“

Ježibaba už bola aj nahnevaná, čo toľko vymýšľa, ale predsa si len sadla a utláčala ležovisko. Janíčko nelenil, pochytil táčky a zavolał Marienku:

„Tisni sestrička!“

A tu , milé deti, pod'ho so starou pred pec! Otvorili dvierka a ježibabu strčili dnu. Tam sa premenila na popol.

7.

Po toľkej robote a po toľkom strachu deti veru riadne vyhladli. Odlomili si zo steny a hostili sa medovníkmi. Ako si tak s chuťou ujedajú, iba keď sa ohlási čosi nad nimi:

„Pink,“ vraví, „pink! Vy jete, jete, a mne nič nedáte?“

Pozrú hore a tu nad stolom na hrade visí klietka a v tej klietke poskakuje utešená pinka, ktorú tam predtým nikdy nevideli. Janko jej hneď otvoril dverka, ona zlietla dolu, pekne im zapinkala a omrvinky pozobkala.

Potom zasa zapinkala a brnk von dvermi! Deti za ňou a za jej hlasom.

„Pink, pink, penik, penik!“ Tak ich pekne previedla na jednu čistinku, z tej na druhú napokon z lesa na lúky a z lúk na pole, Keď už boli neďaleko rodičovského domu, pinka si sadla na blízky krík a ďakovala deťom, že ju vyslobodili z ježibabinho zajatia. Pinka odletela a deti sa pobrali domov.

8.

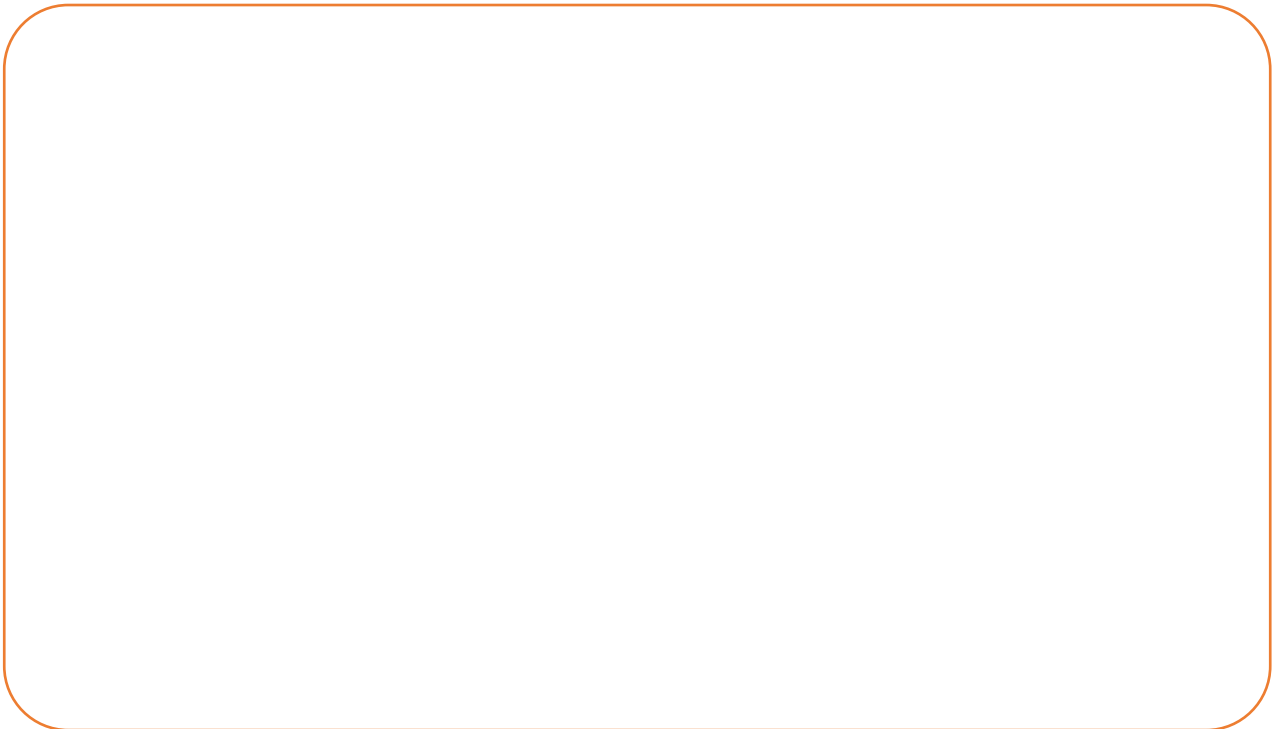
To bolo radosti v chalúpke! Matka si uvítala dietky, dietky sa zvíтали s mamičkou. Objímaniu a bozkávaniu nebolo konca-kraja. Veď akoby aj nie, keď už pol roka minulo, čo o nich nechyrovali, a teraz odrazu prikvitli ako kvietky, zdravé, vykímené a veselé. A Janíčko bol čoraz múdrejší a Marienka čoraz krajšia a mali sa čoraz radšej. Odvety si však dávali dobrý pozor, aby nikdy nezablúdili.

1. Každé části rozprávky vymysli krátky nadpis

2. Usporiadaj obrázky v správnom poradí podľa rozprávky. Poradie zapíš do krúžkov

3. Nakresli si medovníkovú chalúčku

4. Prečo sa rozprávka volá Medovníkový domček?

- a) pretože ježibaba v inom domčeku bývať nemôže
- b) pretože v domčeku bývali mravce
- c) pretože Janko a Marienka mali chuť na medovníky
- d) pretože bol domček postavený z medovníkov

5. Ako sa podarilo deťom nájsť cestu domov?

- a) pomohla im lastovička
- b) pomohla im sýkorka
- c) pomohla im pinka

6. Z čoho bol postavený domček?

7. Komu Medovníkový domček patril?

- a) pinke
- b) rodičom
- c) ježibabe
- d) Jankovi a Marienke

8. Čo spravila ježibaba s deťmi?

- a) dala im najesť a milo sa k nim správala
- b) Marienka musela upratovať a Janko musel priberať na váhe
- c) dala im veľa jahôd a medovníkov a pustila ich domov z pinkou
- d) Janko musel upratovať a Marienka musela priberať na váhe

9. Ktoré postavy a predmety sú z rozprávky. Označ ich.

10. Pomôž nájsť Janičkovi a Marienke cestičku k ich domčeku.

11. Ktorý tieň patrí ježibabe?

Téma : Rozlišovacie znamienka ´, ˇ, ^, ¨

Obsahom vzdelávacej činnosti je upevnenie učiva – rozlišovacie znamienka.

1. Poznáme tieto rozlišovacie znamienka:

.....
.....
.....

2. Dopln k písmenám správne rozlišovacie znamienko.

e n c l u o r z a o s a l

3. Dopln do viet správne slovo.

V kuchyni rozvoniava práve upečený čokoládový

Mamička pije Deti majú pripravený

4. Dopln chýbajúce dĺžne (je ich 7).

Nad lukou poletuju motyle. Sadaju na voňave kvety. Ľahke krídla si rozložia na lupienky kvetov.

5. V niektorých slovách mi chýbajú mäkčene. Dopln ich:

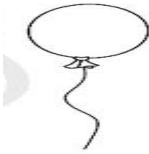

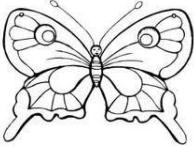

kosík, škatulka, vodička, močiar, zirafa, datel',

šťastie, lavička, dážď, ťažký, taška, remen

Téma : Rozlišovacie znamienka ' , ˇ ^ , ¨

Obsahom vzdelávacej činnosti je upevnenie učiva – rozlišovacie znamienka.

1. Detektív SLOVKO rieši slovenčinovú záhadu. Nevie si spomenúť na názvy vecí na obrázkoch. Pomôž mu ! Pomenuj obrázky, slová napíš a v každom zakrúžkuj písmeno s DĹŽŇOM.

2. Podčiarkni v ukážke všetky slová s ô.

Dedko si vyhrnul rukávy a pustil sa dômyselne do práce. Zo suchých listov nahrabal malú kôpku. Keď ku kôpke prihrabával ďalšiu, prekvapil ho ježko svojou ochotou.

„Môžem ti, dedko, pomôcť?“ a kým sa ten poobzeral, ježko sa dôkladne pogúľal po trávniku a prihrnul mu ďalšiu kôpku listov.

„Vôbec to nie je ťažká práca,“ zasmial sa krtko a aj on vhodil kôpku listov do koša. Dôsledne ho plnil už ôsmou kôpkou.

„Môj dedko si niekedy pohundre, ale jeho vôľa všetko zdolá,“ zdôraznila babka Žofka a odniesla plný kôš lístia do kôlničky.

3. Vyber si 2 ľubovoľné slová s ô a utvor k nim 2 vety.

4. Nekamarátim sa príliš ani s mäččeňom. Pomôž mi zistiť, ktoré slovo patrí k obrázku. Spoj čiarou:

kasa

kaša

Komunikačné činnosti

Téma: Vieme, komu tykáme a komu vykáme

Obsahom vzdelávacej činnosti je upevnenie osvojených pravidiel dodržiavaných v komunikácii.

1. Vyfarbi zelenou pozdravy pre dospelých.

Dobré ráno! Ahoj ! Pekný deň! Čau!

Dobrú noc! Dobrý večer! Maj sa!

2. Podčiarkni vety, v ktorých je tykanie.

Peter, prosím ťa koľko je hodín?

Poviete mi prosím Vás, kde je lekáreň?

Pod' si sadnúť.

Zavolajte mi pána Mrkvičku.

Vy ste sa ešte nezoznámili?

Ako sa voláš?

Ako sa voláte?

3. Dopln vety / ospravedlniť, poprosiť, poďakovať/

Ak chcem niečo požičať musím si to

.....

Ak zas niečo dostanem nezabudnem

.....

Ak som niekomu ublížil musím sa mu

.....

/ ospravedlniť, poprosiť, poďakovať/